

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE LICA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG
PRAVA POČINJENA NA TERITORJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE

IZJAVA SVEDOKA

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: Karanović
Ime: Milica Ime oca: Jovo
Nadimak: Pol: muški ženski
Datum rođenja: 27. septembar 1927. Mesto rođenja: Plavno, opština
Knin, Hrvatska

Nacionalnost: srpska Veroispovest: pravoslavna

Jezik/jezici koje govori: srpski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih):

Jezici korišćeni u toku razgovora: engleski i srpski

Trenutno zanimanje: udovica Prethodno:

Datum(i) razgovora: 1. april 1998.

Razgovor(e) vodio: Kellie Ward Prevodilac: Radiša Sekulović

Imena svih lica osoba prisutnih tokom razgovora: Milica Karanović, Kellie Ward,
Radiša Sekulović, Marija Opačić

Ostali prisutni: /potpisano/parafirano/
/potpisano/

Svedok:

IZJAVA SVEDOKA:

Zovem se Milica Karanović. Rodena sam 27. septembra 1927. u Plavnom, opština Knin, Hrvatska. Živela sam u zaseoku Grubori u selu Plavno kod Knina, sve dok u septembru 1995. nisam napustila Knin. Godine 1950. udala sam se za svog muža Luku, sada pokojnog. Preselila sam se iz Hrvatske u Srbiju u septembru 1995. Sada živim sa kćerkom u Šapcu, u Dalmatinskoj 14.

Moja kuća se nalazi u zaseoku Grubori, pošto su Grubori samo jedan od nekoliko zaselaka koji čine selo Plavno. Grubori su udaljeni oko dva i po kilometra od centra Plavnog, koji se zove Bašinc i gde se nalaze dve prodavnice, pošta, škola i crkva. Od našeg zaseoka treba pola sata hoda do centra sela. Iz našeg zaseoka postoje dva puta do Plavnog. Naš zaselak je na samom kraju Plavnog, gde se završava put, tako da smo, da bismo došli do centra Plavnog, morali da pešačimo glavnim putem u pravcu Knina, preko zaseoka Perići, i taj put vodi u centar Plavnog. Drugi put za Plavno je prečica koja vodi kroz Karanoviće.

U zaseoku Grubori bilo je oko 20 kuća sa oko 40 stanovnika. Na kraju zaseoka nalazile su se tri kuće, moja je bila prva, druga je bila kuća moje majke, koja je od moje udaljena oko deset metara, a zatim kuća mog brata Jove Grubora, rođenog 1930. Moj stric Miloš Grubor, rođen 1915, živeo je nedaleko do nas sa svojom ženom Milicom Grubor zvanom Mika, kćerkom Tanasija, rođenom 1919. Moja majka se zove Marija Grubor i rođena je 1904.

Dana 24. avgusta 1995. Sava Kurajica, iz zaseoka Kurajica u Plavnom, došao je u kuću mog brata. Mislim da je Sava rođen 1941. U kući mog brata bilo je oko jedanaest osoba kada nas je Sava obavestio da sledećeg jutra treba da odemo u zgradu škole u centru Plavnog i prijavimo se UNPROFOR-u kako bismo kasnije mogli da odemo u Srbiju. Sava je takođe rekao da po jedna osoba iz svake kuće treba da ode i prijavi ostale članove domaćinstva. Tog dana smo se dogovorili da se sledećeg dana u 09:00 časova skupimo u kući mog brata i zajedno odemo da se prijavimo.

Dana 25. avgusta 1995. u 09:00 časova okupili smo se u kući mog brata. Moj sin nije bio prisutan jer je ranije pobeo od Hrvata, pa se nije usuđivao da se pojavljuje javno, pošto su ga Hrvati ranije presreli i hteli da ga ubiju. U zaseoku je ostalo ukupno pet osoba, a nas osam je u 09:00 časova krenulo na sastanak.

Do centra Plavnog išli smo putem kroz zaselak Karanovići. Na taj sastanak sam išla u društvu sledećih osoba:

1. Jovo Grubor, rođen 1927;
2. Sava Grubor, rođen 1927;
3. Milica Grubor zvana Mika, od oca Jove, rođena 1925;
4. Milica Grubor zvana Mika, od oca Tanasija, rođena 1919;
5. Milica Grubor zvana Mika, od oca Miloša, rođena 1919;
6. Marija Grubor, od oca Save, rođena 1931; i
7. Dušanka Grubor, moja snaha, rođena 1929.

Jovo i Sava bili su jedini muškarci koji su išli s nama.

Pešačili smo glavnim putem u pravcu Knina, preko zaseoka Perići do centra Plavnog. To je trajalo oko sat vremena, tako da smo stigli oko 10:00 časova. Centar Plavnog se

Ostali prisutni: /potpisano/parafirano/
/potpisano/

Svedok:

nalazi u dolini, a svi zaseoci su na okolnim brdima. Iz centra Plavnog mogla sam da vidim svoj zaselak.

Kada smo stigli u centar, seli smo ispred škole i tada smo videli deset hrvatskih/ustaških vojnika. Hrvatski/ustaški vojnici nosili su šarene uniforme, ali nisam obratila pažnju na druge detalje jer sam bila preplašena. Znam da su bili Hrvati/ustaše, pošto je samo njihova vojska bila prisutna. Videla sam da Hrvati/ustaše napuštaju područje glavnim putem za Periće. Perići su udaljeni jedan kilometar od našeg zaseoka. Otprilike pola sata kasnije još oko dvadeset Hrvata/ustaša prošli su ispred škole i takode napustili centar glavnim putem prema Perićima.

UNPROFOR je trebalo da počne upis u 09:00 časova, ali nije bio prisutan niko iz UNPROFOR-a niti bilo koji drugi zvaničnik. Ukupno je oko pedeset ljudi iz obližnjih oblasti čekalo da se prijave. Čekali smo oko jedan sat, kada smo pogledali u pravcu brda i videli da nam kuće gore. Sve osobe iz našeg zaseoka, izuzimajući Savu Grubora, odmah su žurno krenule nazad prema svojim kućama. Da bismo se brzo vratili kućama, pošli smo prečicom iz Plavnog, koja ide preko Karanovića do Grubora.

Kada smo stigli u naš zaselak, videla sam da su krave i ovce pobijene na livadama. Na nekim životinjama videla sam rane od metaka.

U zaselak smo ušli iz pravca Karanovića. Prva kuća pored koje smo prošli bila je kuća mog brata i videla sam da je u plamenu. Videli smo da su ostale kuće spaljene i da su srušeni krovovi kuća. Izgledalo je kao da požar jenjava.

Svako od nas otišao je svojoj kući. Videla sam da moja kuća gori i, pošto nisam mogla da nađem brata ni sina, hodala sam po dvorištu i oko kuće. Otišla sam u štalu i videla da gori. Koliko znam, moje dve krave i tele izgoreli su u štali. Kasnije sam videla da je moj magarac mrtav.

Došla je Marija Grubor i pozvala me, pa smo otišle u kuću mog strica i strine, Miloša i Mike. Kuća mog strica je dvospratna, sagrađena od kamena. Kada kažem "mi", mislim na sve imenovane osobe koje su išle u centar Plavnog, izuzimajući Savu Grubora. Kuhinja, koja je u prizemlju, bila je jedini deo kuće koji je goreo. Nismo mogli da nađemo mog strica, pa smo pošle na sprat i tamo našle strica, zaklanog u krevetu. Bio je u pižami, obliven krvlju. Ne znam kako je umro, samo znam da je izgledalo kao da je zaklan. Na podu i oko kreveta bila je krv. Ne znam šta su koristili da ga zakolju. Kada smo videle mog strica i svu tu krv, preplašile smo se.

Zatim smo se vratile mojoj kući i svi smo krenuli da tražimo mog sina i brata. Otišli smo do livade iza moje kuće i našli tela:

- mog brata Jove Grubora, rođenog 1930;
- mog sina Đure Karanovića, rođenog 1954; i
- Stevine kćerke Milice Grubor, rodene 1944.

Prvo smo našli leš mog brata Jove Grubora na deset do petnaest metara od moje kuće. Ležao je potrbuške, sa rukama priljubljenim uz telo. Imao je crnu somotsku jaknu, belu košulju, crne pantalone i crne cipele. Videla sam da je svuda po njemu i oko njega bila krv. Nas četvoro (ja, Dušanka, Jovo Grubor i Marija Grubor) podigli smo

Ostali prisutni: /potpisano/parafirano/
/potpisano/

Svedok:

mog brata sa zemlje i kada smo ga okrenuli, videla sam da mu je prerezan grkljan. Odneli smo telo mog brata u njegovu kuću. Njegova supruga Dušanka rekla mi je kasnije da je, kada je presvlačila odeću mog brata, videla ubode nožem svuda po njegovim leđima i na rebrima.

Leš mog sina našli smo ja, Dušanka Grubor, Jovo Grubor i Marija Grubor. Njegovo telo se nalazilo otprilike metar i po od tela mog brata. Moj sin je takode ležao na stomaku, sa rukama priljubljenim uz telo, levom stranom lica ležao je na zemlji, a desna mu je bila okrenuta nagore. Moj sin je na sebi imao šarenu košulju, farmerke i cipele. Nisam videla gde mu je rana, ali sam videla da je zemlja bila natopljena krvlju. Nismo pomerili telo mog sina, već sam ga ja pokrila čaršavom i ćebetom i tu je ležao dva dana, dok ga ljudi iz UNPROFOR-a nisu odneli. Otprilike u to vreme Sava Kurajica je došao na livadu i video leš mog sina. Sava je samo kratko ostao, pošto je rekao da beži od Hrvata.

Leš Milice Grubor pronašli smo ja, Dušanka Grubor, Jovo Grubor i Marija Grubor. Njen leš je pronađen na oko metar od leša mog sina. Ležala je na leđima, lice joj je bilo vrlo bledo i izgledala je kao da je zaspala. Nije se videla krv. Nosila je plavi džemper i plavu suknju, belu košulju, tradicionalnu obuću zvanu dalmatinski "opanci" i čarape. Nisam videla nikakvu ranu, ali sam znala da je mrtva jer se nije pomerila i ležala je sa ostalim leševima. I nju sam pokrila čaršavom i telo je ostalo na tom mestu dva dana dok ga nisu odneli ljudi iz UNPROFOR-a.

Dana 25. avgusta 1995, oko 17:00 časova, otišla sam u kuću moje majke i videla da je spaljena i da su srušeni krov i zidovi. Kuća moje majke sastojala se od prizemlja i prvog sprata i bila je sagrađena od betonskih blokova. Ušla sam u kuću i videla da je sve izgorelo i da nigde ne mogu da nađem majku. U hodniku u prizemlju videla sam jedan komad kosti. Poslednji put sam majku videla kada smo prošli pored njene kuće odlazeći u centar Plavnog da se registrujemo, videla sam je da sedi ispred kuće i čisti boraniju. Od tada nisam videla majku i verujem da je izgorela u svojoj kući.

Oko 18:00 časova, hrvatski/ustaški vojnici i UNPROFOR došli su u zaselak i rekli da ne smemo da diramo leševe i da će ih oni sahraniti. Dva dana kasnije vratili su se i hrvatski/ustaški vojnici i UNPROFOR i odneli mrtve.

U našem zaseoku sam videla hrvatske/ustaške vojnike samo kada su oni došli u naš zaselak sa UNPROFOR-om da pregledaju leševe.

U vatri su uništene sve kuće osim tri. Kuće koje nisu uništene pripadale su:

1. Savi Gruboru, rođenom 1927;
2. Mariji Grubor, Savinoj kćerki, rođenoj 1931; i
3. Mariji Grubor, Savinoj kćerki, rođenoj 1941.

Noć 25. avgusta 1995. provela sam u Perićima, s porodicom Perić.

Noć 26. avgusta 1995. provela sam s Marijom Grubor. Dana 27. avgusta 1995. UNPROFOR me je, zajedno sa sledećim osobama, odveo u štab UNPROFOR-a u Kninu:

1. Jovo Grubor, rođen 1927;

Ostali prisutni: /potpisano/parafirano/
/potpisano/

Svedok:

2. Milica Grubor zvana Mika, od oca Jove, rođena 1925;
3. Milica Grubor zvana Mika, od oca Tanasija, rođena 1919;
4. Milica Grubor zvana Mika, od oca Miloša, rođena 1919;
5. Marija Grubor, od oca Save, rođena 1931; i
6. Dušanka Grubor, moja snaha, rođena 1929.

Sećam se da sam tokom tri nedelje pre 25. avgusta 1995. mogla da iz našeg zaseoka vidim vatru, dim i požare u okolnim zaseocima Krivošije, Đurići, Bunduci, Perići i Vukobrati. Videla sam i da su u tim zaseocima gorele kuće.

Još jedna žrtva koja je stradala 25. avgusta 1995, a čije telo nikada nije pronađeno, bio je Jovo Grubor, rođen 1921, sin Damjana. Otišla sam do njegove kuće 25. avgusta 1995. i videla da je izgorela do temelja. Jovo je bio lošeg zdravlja i s mukom se kretao.

Ostali prisutni: /potpisano/parafirano/
/potpisano/

Svedok:

POTVRDA SVEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na srpskom jeziku i sadrži sve što sam rekla, po svom znanju i sećanju. Izjavu sam dala dobrovoljno i svesna sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvana da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 1.4.1998.

/rukom napisano/

Izjavu sam uzeo i prisustvovao njenom potpisivanju u sredu, 1. aprila 1998, u Šapcu, Dalmatinska 14

/potpisano/

Kellie Ward

MKSJ

Ostali prisutni:

Svedok:

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, Radiša Sekulović, prevodilac, potvrđujem sledeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovan i ovlašćen od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa srpskog jezika na engleski jezik, kao i s engleskog na srpski jezik.
- 2) Milica Karanović mi je dala do znanja da govori i razume srpski jezik.
- 3) Gorenavedenu izjavu sam usmeno preveo s engleskog na srpski jezik u prisustvu Milice Karanović koja je, po svemu sudeći, čula i razumela prevod ove izjave.
- 4) Milica Karanović je potvrdila da su, po njenom znanju i sećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih preveo, što je potvrdila svojeručnim potpisom na predviđenom mestu.

/potpisano/

Datum: 1.4.1998.

Kellie Ward
1. april 1998.

Potpis: /potpisano/

Ostali prisutni:
Svedok:

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE LICA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG
PRAVA POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE

PODACI O SVEDOKU:

Prezime: KARANOVIĆ

Ime: Milica

Ime oca: Jovo

Nadimak/pseudonim:

Pol: muški X ženski

Datum rođenja: 27.09.1927.

Mesto rođenja: Knin

Nacionalnost: srpska

Veroispovest: pravoslavna

Jezik/jezici koje govori: srpski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih):

Jezici korišćeni u toku razgovora: engleski i srpski

Trenutno zanimanje: nezaposlena

Prethodno:

Datum(i) razgovora: 12. 07.2007.

Razgovor(e) vodili: Arun Balakrishnan i Saklaine Hedaraly

Prevodilac: Biljana Srbljanović

Imena drugih lica prisutnih tokom razgovora: Marija Opačić, Smiljka Karanović

Potpis/paraf: /potpisano/parafirano/

DOPUNSKA IZJAVA SVEDOKA

1. Dala sam izjavu MKSJ-u 1998. godine i potvrđujem da je ono što sam u njoj rekla tačno. Želim da dodam i razjasnim sledeće:
2. Pre 24. avgusta 1995, sećam se da su na naše selo padale granate i neke su kuće uništene. Ne sećam se koliko je kuća uništeno od granata.
3. Ostala sam u selu jer su moji sinovi bili na liniji fronta i nisam htela da nađu prazno selo kad se vrate kući.
4. Hoću da preciziram da moj magarac nije uginuo već je pobegao.
5. Nisam imala izbora prilikom odlaska u Srbiju. Nije nam bilo dozvoljeno da ostanemo u Hrvatskoj.

Deklaracija

Upozorena sam na to da bi moja izjava mogla da bude data na uvid organima unutrašnjih poslova i/ili pravosudnim organima. Pristajem na to da se moja izjava da na uvid navedenim organima, prema nahodjenju Tužilaštva Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

POTVRDA SVEDOKA

Ova izjava mi je glasno pročitana na srpskom jeziku i istinita je, po mom najboljem znanju i sećanju. Izjavu sam dala dobrovoljno i svesna sam da se može upotrebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991, kao i da mogu biti pozvana da javno svedočim pred Sudom.

Potpis: ____/potpisano/____

Datum: _____

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, Biljana Stojanović, prevodilac, potvrđujem sledeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovana i ovlašćena od strane Sekretarijata Medunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa srpskog jezika na engleski jezik, kao i sa engleskog na srpski jezik.
- 2) Milica Karanović mi je dala do znanja da govori i razume srpski jezik.
- 3) Gorenavedenu izjavu sam usmeno prevela sa engleskog na srpski jezik u prisustvu Milice Karanović koja je je, po svemu sudeći, čula i razumela prevod ove izjave.
- 4) Milica Karanović je potvrdila da su, po njenom znanju i sećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite onako kako sam ih prevela, što je potvrdila svojeručnim potpisom na predviđenom mestu.

Datum: 12.07.2007.

Potpis: /potpisano/